

med, at kompetencen til at meddele dispensation fra forbudet om tilførsel af jord til råstofgrave ligeledes ligger hos regionsrådet, jf. jordforureningslovens § 52, stk. 2.

Med § 66 a, stk. 2, i lovforslagets lægges tilsynet med, at påbud overholdes ligeledes hos regionsrådet, hvilket svarer til gældende ret, jf. jordforureningslovens § 66, stk. 1.

Til nr. 13

Miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, nr. 2 ophæves, idet påbudshjemlen for så vidt angår genopretning er flyttet til lovforslagets § 64 m og § 64 n.

Til nr. 14

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af nr. 3 og 19.

Til nr. 15

Bestemmelsen er videreført som henholdsvis § 64 f og § 64 g.

Til nr. 16

Med forslaget videreføres den hidtil gældende § 72 men med den ændring, at muligheden for påbud om at give oplysninger, herunder foretage undersøgelser, som har betydning for vurderingen af eventuelle afhjælpende foranstaltninger er taget ud. Påbud om oplysninger, herunder undersøgelser til brug for vurdering af eventuelle afhjælpende foranstaltninger udstedes efter lovforslaget i stedet efter § 64 l. For så vidt angår oplysninger, herunder undersøgelser, om forebyggende foranstaltninger er der her tale om sådanne, som har betydning for vurderingen af, hvorledes forurening undgås. Det er præciseret i stk. 1, nr. 4, at oplysninger om forebyggelse omfatter oplysninger m.v. om hvordan en evt. forening planlægges afhjulpet, f.eks. i forhold til risikovirksomheder.

Er der derimod sket en forurening og er der i denne situation behov for at overveje forebyggende foranstaltninger med henblik på at undgå, at forureningen forværes eller breder sig, meddeles påbuddet med hjemmel i § 64 l.

Til nr. 17

Konsekvensændring af § 76, stk. 1 og 2 som betyder, at lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan underrette kommunalbestyrelsen og miljøministeren om, hvilke typer af afgørelser foreningen ønsker underretning om. Det er kun § 64 i, § 64 k samt § 64 l, der drejer sig om afgørelser om miljøskader eller overhængende fare for miljøskader, der er tilføjet og

ikke afgørelser efter hele kapitel 8 a, da det ikke er meningen, at foreninger og organisationer skal have meddelelse om alle afgørelser. Tilføjes af § 64 i, § 64 k og § 64 l betyder, at foreninger og organisationer, som er nævnt i bestemmelsen, er klageberettigede, jf. nedenfor vedr. § 100. Forslaget er i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 13.

Med ændringen af § 100, stk. 2 og 3 foreslås en tilsvarende udvidelse af klageadgangen for landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, således at de kan klage over afgørelser om, hvorvidt noget er en miljøskade eller ej. Der er med udvidelsen ikke givet disse organisationer klageadgang for alle afgørelser efter kapitel 8 a. Dette svarer til jordforureningsloven.

Til nr. 18

Efter bestemmelsen i forslaget til § 78 a, stk. 1, bortfalder godkendelser, tilladelser og dispensationer efter loven eller regler udstedt i medfør heraf, hvis de ikke har været udnyttet i tre sammenhængende år.

Det kan være hensigtsmæssigt i afgørelsen at oplyse om, at godkendelsen m.v. på denne måde kan bortfalde.

Bestemmelsen i § 78 a, stk. 1, omfatter kun det fuldstændige ophør af en virksomhed eller en aktivitet. Det betyder, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på de produktionsudsving, som en virksomhed eksempelvis kan have inden for rammerne af en miljøgodkendelse med et fastsat produktionsmaksimum. Ved en længerevarende og markant nedgang i produktionen i forhold til det, en virksomhed er godkendt til, vil godkendelsen løbende kunne justeres til produktionen på foranledning af virksomheden selv eller i forbindelse med revurdering, jf. § 41 b.

Når en tilladelse, godkendelse eller dispensation er bortfaldet som følge af kontinuitetsbrud, vil en genoptagelse af driften kræve ny godkendelse, tilladelse eller dispensation. Dette gælder også ved kontinuitetsbrud, der finder sted i retsbeskyttelsesperioden, jf. § 41 a. Dette svarer til, hvad der gælder efter § 33, stk. 3, i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Reglen i § 78 a, stk. 1, finder anvendelse både i tilfælde, hvor en virksomhed eller aktivitet har været igangsat og derefter er blevet afbrudt, og i tilfælde, hvor en godkendelse m.v. ikke er påbegyndt udnyttet, og der ikke i medfør af § 78 a, stk. 2, er fastsat andre regler om, at godkendelser m.v. skal udnyttes inden særlig frist for ikke at bortfalde.

Der tilsigtes med forslaget ingen ændringer i gældende ret i forhold til muligheden for at genoptage